

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriafly-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények ezimzendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 16 forint. Negyedévre . . . 4 forint.
Félévre . . . 8 forint. Egy hónapra . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 krajczár.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög cenziméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok, kereskedők és iparosok érkezőkben részeseülnek.

Reklám sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora 5 forint.

Nyitlári cikkek garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A delegációk.

Tisztelt lapírtásunknak, a „Magyar Polgár”nak tisztán látásán alaposan megzavarták a változott viszonyok. Nem tud eligazodni az átalakult politikai helyzetben és e miatt nyilvánvalóan olyan tulajdonságokkal ruház fel egyeseket, a milyennek azok ma vagy már nem rendelkeznek, vagy még nem rendelkeznek.

Igy tegnapi száma vezércikkében a delegációkkal, illetőleg azzal az eshetőséggel foglalkozik, hogy az osztrák Reichsrath huzodozása következtében a delegáció esetleg nem kezdhetik meg működésüket és azt mondja, hogy ezt az eshetőséget néhány *ellenzéki* lap vetette fel, e közben pedig azoknak az ellenzéki lapoknak a nézetivel polemizál.

Hát egy kicsit tévedni méltóztatik, t. kollegánk.

A jeleztiük eshetőséggel az egész magyar sajtó foglalkozott és azokat a nézeteket, a melyeket a „M. P.”, mint *ellenzéki* lapok nézetivel polemizál, a „Pesti Hírlap” és a „Budapesti Hírlap” nyilvánították.

Vajon ezek közül melyik lap az *ellenzéki*?

A „Budapesti Hírlap” nem az, mert a Bántfy Dezső bukásával bekövetkezett rendszer-változásban saját régebbi álláspontját látván betöltve, beállott a Széll-aera támogatói közzé. A „Pesti Hírlap” még nem az, mert bár most, a nem óhajtott változás bekövetkezése után, megengedi magának, hogy egy-egy kritikus megjegyzéssel kíséresse az új többség alakulásának tényét, általánosságban és egészben nem rendelkezik a vakmerőségnek azzal a késztetével, a mely a politikában az ellenzéki állásponthoz megkívántatik.

De hát ismerjük, hogy a lényeg nem abban van, vajjon a „M. P.” melyik lapot tartja ellenzékinek s melyiket nem és mennyiben téved e tekintetben, mennyiben nem! Érdekesebb volna ennél annak tudása, hogy mi a „M. P.” véleménye ebben a kérdésben? Ám tegnapi száma vezércikkéből nem tudjuk kivenni, hogy mennyiben beszél a „M. P.” erről a *maga* és mennyiben a „Politikai Heti Szemle” szájával. Ennek az utóbb nevezett újságnak a véleményét idézi ugyanis, szemben az *„ellenzéki”* lapok véleményével, a végén azonban (lehet, hogy csak az idéző jelek feltételeiben tanúsított gondatlanság miatt) nem lehet tudnunk, hogy hol végződik

az idézet és hol kezdődik t. lapírtásunk véleménye.

Ám az a tény, hogy t. lapírtásunk is az ő legelőkelőbb helyén foglalkozik ezzel a kérdéssel, arra vall, hogy az még sem olyan jelentéktelen valami, az mint a minőnek a bevezető sorok kicsinyítő glosszái rendén feltüntetési és hogy az nem tisztán az ellenzéki phantasia és malitia szüleménye, a minek t. lapírtásunk az ő különben meglehetősen ritkán jelentkező polemikus hangulatában elkereszteli.

Mi pár nappal ezelőtt nyilatkoztunk erről a kérdéssel. Rámutattunk az osztrák állapotok között kikerülhetlennek látszó arra az eshetőségre, hogy a Reichsrath nem választja meg az idén a delegációba általa kiküldendő tagjait és hogy ehez képest a közös ügyek kezelésének az a módja, a melyet az 1867. évi XII. t.-cz. előír, alkalmazhatlanná válik, lehetetlenné lesz.

Azt hisszük, hogy nincs miért bizonyíthatnunk, hogy ezzel az eshetőséggel számolni kell. Most tehát már az a kérdés csupán, hogy vajjon ezt az eshetőséget a nemzeti függetlenség álláspontjának érvényesítésére használjuk-e fel, avagy annak daczára fenntartani, megőrizni kívánjuk-e azt a lekötöttséget, melyet reánk nézve a közös-ügyes rendszer teremtet?

Ismerjük a révedező pulyaságnak azt az opportunisticus okoskodását, a mely az önállóság eshetőségéről mint félelmetes veszedelemtől beszél. De azt hisszük, hogy az új korszakban, a mely a Deák Ferencz nevéhez fűződő hagyományok devise alatt kezdte meg folyását, nem ez, hanem a törvény rendelkezése szolgál egyedül irányadóul. Már pedig a Deák Ferencz törvénye újat vágja mindazoknak a kombinációknak, a melyek a delegáció intézményének bekövetkeztétől válsága daczára oda irányulnak, hogy maga a közös-ügyes alkotmány az ő teljes épségében megőriztessék.

Ezekkel szemben az u. n. kiegyezési törvény a leghatározottabban ki-domborítja azt az elvet, hogy Magyarország a közösöknek ismert viszonyok tekintetében csak az alkotmányos Ausztriával, illetőleg Ausztria népeinek alkotmányos törvényhozásával léphet érintkezésbe. Már most ha constátáljuk az osztrák alkotmányosság funktionalitásának megszűnése és ebből következőleg nincs kívül intéznünk a közös ügyeket, abból eo ipso következik, hogy

Magyarországnak ezekre az ügyekre nézve érvényesítenie kell az önrendelkezésnek azt a jogát, a melyet a kiegyezési törvény csak felfüggesztett volt, de világosan és kifejezetten fenntartott arra az időre, midőn a közös ügyek intézésének eddigi módja lehetetlené vált.

Tessék tehát meghajolnia törvény ez álláspontja előtt. És ne méltóztatassék fából vaskarikákat keresni arra a célra, hogy a nemzeti önállóság érzése eleresztessék, az önrendelkezési jog békóba veressék.

Lám a „P. H.”, a mely pedig eddig soha sem volt vádolható a függetlenségi politika portálásával, — érezni látszik ennek az álláspontnak igazságát, mert egyik közelebbi számában tisztán kimondja, hogy minősítsék bár personalis unionnak azt a módot, a melyet ő az Ausztriával fennforgó viszonyok szempontjából bizonyos ügyekre nézve a jövőre contemplál, ezzel az állásponttal meghátrálnia nem szabad.

Lehet, hogy épen e miatt minősítette az egykor balközépi „M. P.” a „Pesti Hírlap”-ot ellenzékiének. Mi azonban azt hisszük, hogy ezt a kérdést nem lehet, nem szabad a pártpolitika felfogása és jelszavai szerint taglalnunk. Itt csak a törvény szava lehet irányadó. És ha ez a personal unio mutat, mint olyan expodiensre, a mely bizonyos eshetőségeknél érdekeink garantíájául jelentkezik — ugy nem szabad azt elutasítunk csak azért, mert ez a fogalom eddig a függetlenségi párt törekvésével volt egy jelentőségi és bizonyos körökben a háborzongató félelem forrását képezte.

(M—r.)

Elégtételt a Hentzi-botrányért?

Az E—s. írja:

A hadsereg lapja, a bécsi Armeebblatt legutóbbi számában megint arról beszél, a mihez semmi köze.

Egyszer, már a hírhedt Krieghammer-féle körrendelet alkalmával, értésére adták, hogy a ki katona, az ne politizáljon, de Hentzi felhivatalos imádói csak nem tudnak nyugton maradni.

Most a függetlenségi pártra és azokra a hazafiakra támad a katona-újság, a kik augusztus 12-én egy ország tapsai között mutattak rá arra a szoborra, a melyhez éppen úgy imádkozni jár minden magyar, mint a hogy sohasem fogja megtérni egyetlen hazafi sem a hazaárulók emlékének a dicsőítését.

Az Armeebblatt, hogy inkább czélt érhesen, a hazafias fájdalom köpenyében burkolózva jelenik meg és azon siránkozik, hogy a Hentzi ellen tüntetők bemocskolják a nemzeti becsületet.

Ezzel el is árulták a bécsi generális urak, hogy kikkel van dolgunk.

Durva és bárdolatlan kifakadásaira sem mi nem fogunk reflektálni, sem másoknak nem tanácsoljuk, hogy odaszóljanak.

A kiknek Hentzi a dicsőségük, azok bennünket megnevehetnek, a minthogy mi sem értjük, legfeljebb sajnáljuk őket, a kiket az isten ilyen gyógyíthatatlan rögeszmével sújtott.

Az Armeebblatt felfogásával szemben egyébként ma ismét hivatkozhatunk a megmozdult magyar közvéleményre.

Kecskemét és Szatmár foglal helyet utjabban a tiltakozók sorában.

Kecskemét város függetlenségi és 48-as érzelmű polgárai körében, tudósítónk jelentése szerint, mozgalom indult meg az irányban, hogy a legközelebbi vasárnapok valamelyikén nagyszabású népgyűlést tartsanak, a mely míg egyszeről tiltakozását fejezi ki a Hentzi-botránnyal szemben, addig másrészt felir az országgyűléshez, hogy követeljen elégtételt a nemzetet ért gyalázattól.

Végre pedig fölszólítja az országos függetlenségi és 48-as pártot, hogy erélyes akciót indítson ez ügyben és mindaddig harcoljon a végletekig, a míg példás elégtételt nem kap a nemzet a Hentzinek rendezett katonai botrányért!

Egyik törvényhatósági bizottsági tag végül azt fogja indítványozni az e havi közgyűlésen, hogy ez ügyben a törvényhatóság is fejezze ki sajnálatát és megbotránkozását.

Szatmár a Hentzi-botrány ellen megindítandó mozgalomba, igen helyesen, belevonja az egész vármegyét.

E czélból Luby Géza országgyűlési képviselő a következő felhívást tette közzé:

A Szatmár vármegyei függetlenségipárt e hó 29-én Nagy-Károlyban a polgári olvasókör helyiségében reggel 9 órakor pártgyűlést tart a Hentzi-ügyben teendő lépések megbeszélése tárgyában. A párt minden tagját pontos megjelenésre kéri

Luby Géza,
pártelnök.

Függetlenségi képviselők, független polgárok — ime a példa, melyet követnünk kell a haza nevében.

A Dreyfus-pör.

A tegnapi nap legnagyobb nevezetessége az volt, hogy a tárgyaláson megjelent Labori védő is, ki ellen ezelőtt egy pár nappal merényletet követtek el.

A merényletet az újságok annyira fel-fújták, hogy most igen sokan csodálkoznak azon, hogy Labori már teljesen felépült s megjelenhetett a tárgyaláson és mindjárt meg is kezdte védői tisztét nagy energiával.

A tegnapi tárgyalás eredménye Dreyfusra nagyon kedvezőtlenül ütött ki s mint alább olvasható, Labori védő hiába igyekezett Bertin őrnagyot keresztikérdéseivel zavarba hozni, az megmaradt határozottan azon állítása mellett, hogy Dreyfust *bűnösnek* hiszi.

Az érdekes tárgyalás különben így szol:

Bertin őrnagy azt mondja, hogy Dreyfust ő vezette be a keleti vasutakra vonatkozó munkálataikba. Eleinte Dreyfus nagy érdeklődést tanúsított ez iránt a munka iránt, de később nagyon elhanyagolta. Közreműködése egészen jelentéktelen volt. Szolgálati beosztása lehetővé tette Dreyfusnak, hogy a keleti vasutakon háboru esetén való csapat-szállításra vonatkozó kérdéseket megismerje és hogy tényleg nagyon jól ismerte, azt bizonyította azzal, hogy egy később belépett katonatisztnek előadást tartott *ezekről a dolgokról*. Dreyfusnak nagyon különös fogalma volt a *hazáról*. Egyszer Casimir-Perier-vel beszélt Dreyfusról és Casimir-Perier akkor nagyon izgatottnak látszott. A tanu akkor olyan impressziót nyert az előkről, mintha katonával beszélne. Bertin azután helyesbíti Picquart-nak néhány vallomását. Scheurer-Kestner-re vonatkozólag, a kit lelkiismerete sugallatát követő becsületes embernek tart. Dreyfus munkáiról azt mondja a tanu, hogy nagyon érthetőnek találja, hogy Dreyfusnak Cuignet-től fölvilágosítást kellett kérnie a keleti vasuti hálózatról, de viszont sehogy sem tudja megérteni, mi szüksege lehetett Dreyfusnak az *összes vasuti hálózatra vonatkozó adatokra*. Ő soha sem utasította Dreyfust, hogy ezeket az adatokat megszerezze.

Az elnök kérdésére azt válaszolja a tanu, hogy a rajzok irodájában szekrényekbe voltak zárva. Dreyfus ismerte azt a jelszót, a melylyel ezek a szekrények kinyithatók voltak. A tisztek mindig 11/2 2 és 2 óra között jöttek az irodába. Bertin ezután elmondja Scheurer-Kestner-rel való találkozását, a ki kijelentette előtte, hogy az ügyről semmit sem tud, sem Dreyfus javára, sem ellenére.

Demange kérdésére kijelenti Bertin, hogy Scheurer-Kestner érvei nem győzték meg. Mindazáltal közölte őket Billot akkori hadügyminiszterrel, a ki ezt válaszolta neki: — Mondja meg Scheurer-Kestner-nek, hogy ne tegyen semmit. Ugy fordulok hozzá, mint régi barátomhoz.

A tanu ezt azonnal megátvitározta Scheurer-Kestner-nek, a kit utóljára októberben látott.

Demange arra emlékezteti a tanut, hogy egyszer ezt mondta Scheurer-Kestner-nek:

— Ötön vagyunk, a kik ezt a borzasztó titkot ismerjük. Egyikünknek el kellett árulnia a titkot, hogy ön valamit megtudhasson. Demange az kérdezi a tanutól, hogy

ját hallotta. Szíve sebesebben vert. Nem engedte, hogy az anyját bár ki sirásra fakassza. Bemegy és karjával az anyját átölelve elviszi onnét.

Kopogtatott az ajtón, de nem kapott választ; ismét kopogtatott, de a szenvedélyes sirás hangja nem szűnt meg. — Ekkor kinyitotta az ajtót.

— My lord, — mondá komoly, szilárd hangon bejöhetnek? Valami mondani valóm van.

A gróf arca elsötétült, midőn ötletet meg látta, de nem válaszolt.

Gábriel betette az ajtót és a szobába ment. Látta az anyját a férje lábainál térdelni és oly keservesen zokogni, mint ha a szíve meg akart volna szakadni. A fia hangját halva, felnézett és a két kezét feléje nyújtotta.

— Oh, Gábriel, — kiáltá — ő nem tud nekem megbocsátani; megtenné, de nem tud!

— Az Égre mondom, ez elviselhetetlen! kiáltá a gróf.

Gábriel az anyja mellé ment és azt karjaival átölelve, gyöngéden szerető szavakat mormogott, azután a grófhöz fordult.

— My lord, — mondá egyszerűen, — ne haragudjon. Engedje, hogy az anyáért kérjek.

— Az én feleségemnek senkire sincs szüksege, hogy az ő ügyében kérelmezzem, — válaszolá a gróf büszkén, de szája körül a haragos vonások némi szelídülésevel.

— My lord, ön mindig jó volt hozzám. Meghallgat mostan? Kérem, ne haragudjon. Az anyám oly fiatal volt és nem volt édes anyja. Ő alig tudta megítélni, hogy mit volt legjobb tenni és Lady Kilmore volt az, a ki kényszerítette, hogy első házasságát titokban

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1899. Augusztus 23.

Kirándulás Csik-Gyimesre.

(Vége.)

Egyszóval ez az út, ha nem is veteledik változatosság tekintetében a Szent-Gothárd-utnak meglepő részleteivel, hótakart esuainak bájos panorámájával, az arlbergi vonal hegyszakadékaival és vizeséseinek látványosságával, sem a Semmeringnek vilákkal diszitett világhírű szépségeivel, a maga nemében szívdobogó vadtságával, páratlanul mondható dus növényzetével, sajátos hegyalakulásaival olyan szép, a melynek megvan a maga különös bája, a melyet nem szabad más vidékek panorámájával minden áron összehasonlítani.

A Tatros kies völgyében, a mely folyton öszzébb-öszzébb szorul s a környezetben levő sziklás hegyek közt igen szép, igazán festői helyen fekszik a magyar államvasutak egyik legnagyobb állomása: a csik-gyimesi határállomás. A 13 oszlopon nyugvó perron hosszúsága 142 méter.

A mint megérkezünk, a perronon egy Kolozsvárról jól ismert fiatalember, Szász Domokos szolgabíró ur, fogad, a ki minden vonatkezelésnél jelen van, hogy a Romániába utazó közönség uttleveit megvizsgálja.

A vasuti menetrend ez idő szerint még olyan, hogy az embernek, ha akar, ha nem, egy éjjel Gyimesen kell töltenie. Ez azonban

igy jól is van, mert annyi az érdekessége ennek a csángó községnek és vidékének, hogy kár volna pár órát nem tölteni itt.

Vendégszobák, elég jó berendezéssel, a vasuti vendéglősnél is kaphatók; különben az egész község tele van kisebb szállodákkal, a melyeknek mindegyikében egy éjszakát el lehet tölteni.

Ha végig sétál az ember az esti órákban az egyetlen hosszú utcából álló községben, a padmalyon szép erőteljes férfiakat, s nőket láthat

Azt mondják, hogy e csángók ősei a mult században meg csempészettből, s ezzel kapcsolatban nem egyszer merész rablásból tartották fenn magukat. Rabló tanyák maradványai ma is láthatók a közeli hegyeken.

Az ősi virtus ma főképpen abban nyilvánul, hogy az egy leányért szerelmi lánggal égő ifjak közül az lesz a boldog győztes, a ki vetélytársait legyőzi a birkózásban. A gyimesi tartózkodásomat kellemessé tette a véletlen, a mely összehozott egy fiatal geologussal, dr. Nagy Dezsővel, a ki 4 hónap óta kutat a gyimesi hegyek közt, még pedig szép sikerrel. Ugyanis sikerült itt petroleum forrást, s kokszolható szénét találnia. Szeretetremlő kalauzum igen nagy jövőt jósol e 714 méter magasságban fekvő ózondús levegőjű községnek. Ő reméli, hogy pár év múlva itt gyönyörű villák fognak nagyszámu nyaraló közönség befogadására állani. A község legfestőibb része a falu végén levő Tatros-hid környéke.

A mint az esti szürkületben a Tatros-

hidon áthaladva, az attól jobbra emelkedő kés alaku hegyoldalba, a melyen szintén citadella van katonai őrzettel, a közepe tájára felmászunk, s onnan a községre, s illetőleg az egész Tatros-völgybe visszatekin-tettünk, egy olyan bájos kép tárult szemünk elébe, a melynél szebbet képzelni sem tudnánk.

A mint a tengerszínét emlékeztetünkbe hozó háttérbe a nap aláhanyatlott, pompásan emelkedtek ki két oldalt a völgyet környező hatalmas hegyesucok: a Petki, a Runk, Kamanka, Csülemér, Áldomás. Láttam a napot, a mint a tengerbe tűnt el, láttam a mint az alpok közt veszett el, de ennél szebb naplementére nem emlékszem.

A ki Gyimesre kirándul, ne mulassza el, naplementekor a Tatros-hídjára menni, s ha tiszta kék eget talál, felséges látványban lesz része.

A Tatros hídjának egy része már román földön van; innen beláthatunk egészen a román határállomásra, Palanecára.

Gyimesi tartózkodásom alatt még színi előadást is élvezhettem. Egy öt tagból álló kis társaság vállalkozott arra a merész lépésre, hogy e egyes lakosságu községbe fel-üsse pár hétre tanyáját.

„A miniszter előszobája” című vígjátékot adták elő jobb pártoláshoz illő igyekezettel. Ugyanis, mikor a függöny felgördülésére a jelt megadták, még csak heten voltak a színháznak nevezett korecsma szobában. Később még jöttek néhányan.

De annál hálásabb volt a kis közönség. Egy jó termető csángó asszony annyira

szívére vette a szegény napi dijas sorsát, hogy alig tudott kitörő könnyein uralkodni.

Előadás után Vizoly uram vendéglőjében fogyasztottunk el egy török kávét s itt ismét egy pár kellemes percet töltöttünk a helység érdeklőségének s e jóízű vendéglősek kellemes társaságában.

Egy jól sikerült nap benyomásával hajtottam fejemet álomra, hogy másnap pihent erővel újra élvezzem a vissza-felé való utazásokról e szép vidék és gyönyörű ut nyújtotta örömeiket.

Tényleg a vissza-felé utazáskor még jobban élveztem, mert első alkalommal részlet kikerült, hogy elmémem s talán valamely vidék szépségeit, éppen úgy, mint egy kiváló zenedarabot is, igazán csak az ismétléskor foghatunk fel és méltányolhatunk kellően.

Végül is azzal a benyomással tértem vissza Tusnádra, hogy a gyimesi kirándulást melegen ajánlom mindenkinek, a ki a székely fürdőknél nyaral.

Meg vagyok róla győződve, hogy senki sem bánja meg.

N. K.

Hilary.

— A „Tövises és narancsvirágok” szerzőjétől. — Angolból fordította: AMIOA.

XXXV.

A Gábriel története a folytatása.

(Folytatás.) (83)

A gróf szobája felé ment, midőn az ajtóhoz közeledett, mélyen huzott zokogás hang-

Alsófehérvármegye főispánjától.

Sz. 514—1899 főisp.

765. 2—3.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatokra bízott Alsófehérvármegye házipénztárnál az évi 850 forint fizetéssel és 150 forint lakbérrel javadalmazott és választás után be-töltendő **pénztári ellenőri** állás lemondás folytán üresedésben lévén, — ezen állásra, mely 1500 forint övadék letételének kötelezettségével jár, ezennel pályázatot hirdetek. Az 1883. évi I. t.-cz. kívánalmának megfelelően felsze-relt pályázatok **1899 szeptember hó 25-ig** lesznek hozzám beadandók, ezen határidőn túl beadott folyamodványok nem fognak figyelembe vétetni. Nagyenyeden, 1899 augusztus hó 16-án.

Zeyk Dániel
főispán.

Sz. 3509—1899 tkvi.

769. 1—3.

Hirdetmény.

Mező-Örményes telekkönyvi tagosítás folytán az 1869 évi 2579. számú szabályrendeletéhez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. törvények a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. törvényekben szabályozott eljárás, a telekgyűzőkönyvi be-jegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogadatósították.

E czélból az átalakítási munkálatok hitlesítésére és a helyszíni eljá-rás a nevezett községben **1899 év október hó 2. napján** fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak: 1. az összes érdekelt, hogy a hitlesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netáni észrevételeiket annál bizonyosabban adják be, mert a régi telekkönyvi végleges átalakítása után a téves átvezetetés-ből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesítheti.

2. mindazok a kik a tjkvekben előforduló bejegyzésekre nézve oka-datolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a közzétett határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseket igazoló okirataikat mutassák fel.

3. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de tkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. évi XXIX. tez. 15—18. és az 1889. XXXVIII. tez. 5. 6. 7. és 9. §-ai értel-mében szükséges adatokat megszeresszék iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy odahassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezmény-től is elesnek.

4. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvántartásilag bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosa, hogy a bejegyzett jog-nak törlesztést kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesethen a bélyegmentesség kedvez-ményétől elesnek.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Teke, 1899 augusztus 16-án.

Szikszay Gyula,
kir. aljbíró.

Sz. 969—1899.

768. 1—1.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a kolozs-vár-városi kir. bíróság 1897. évi 9666. számú végzésével P a p Imre ügyvéd által képviselt „Economul” részvényekre alapított hitelintézet és takarékpénztár felperes részére Felekán Jakab és Pipás Juon alperes ellen 200 forint követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől 1897. évi június hó 21. napján lefoglalt 661 forint becsült ingóságokra a Kolozsvár városi kir. járásbíró V. L. 1051—1899. számú végzésével az árverés elrendeltétvén, annak az alperes lakásán Kolozs-várt, monostori fő-utca 109. számú házban leendő megtartására határidőt **1899. évi augusztus hó 28. napján délelőtt 11 órája** tűzött ki, mikor a bíróság le-foglalt szarvasmarha s egyéb ingóságok a legtöbbet igérőnek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhívatom mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a vég-rehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna; és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kolozsvárt, 1899 évi augusztus hó 13. napján.

Pap Jenő
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 602—1899.

770. 1—1.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezen-nel közhírré teszi, hogy a kolozsvár-városi kir. járásbíró 1898 évi Sp. III. 177 számú végzése következtében Dr. Papp József kolozsvári ügyvéd által képviselt Marczinkie-vicz Ignác javára Steigenberger Armin kolozsvári lakos ellen 141 forint 12 kr. és jár. erejéig 1898. évi november hó 29-én fogadatosított kielégítési végrehajtás után felül foglalt és 1058 forint 50 krajara becsült szobabeli butorok és egyébből álló ingósá-gok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kolozsvár-városi kir. járásbíró 1899 évi VII. 700 sz. végzése folytán 141 forint 12 krajara töké-követelés, ennek 1897 évi január hó 1. napjától járó 5 százalékos kamatai és eddig összesen 36 forint 33 krajara bíróilag már megállapi-tott költségek erejéig Kolozsvárt — Nagy-utca 12a. szám alatt a végrehajtást szen-vedő lakásán leendő eszközölésére **1899. évi augusztus hó 25. napján d. e. 9 órája** határidőtől kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1899 évi aug. hó 5. napján.

Dupschek Ignác
kir. bír. végrehajtó.

G é p é s z

jó bizonyítványokkal rendelkező, Stabíl és Locomobil gépeknél, szeszgyár vagy gőzmalomba

azonnali vagy újévi belépésre állást keres!!

Czím a kiadó-hivatalban,

772. 1—2.

Sz. 535—1899.

771. 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kolozsvár-városi kir. járásbíró 1899 évi Sp. II. 582. számú végzése következtében Dobál Antal ügyvéd javára Kozma György és Muntán Rávéka ellen 300 forint s jár. erejéig 1899 évi február hó 28-án fogadatosi-tott biztosítási végrehajtás után lefoglalt és 530 forint 50 krajara becsült házbeli butor, szekerek, szarvasmarhák és törökluzából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kolozsvár-vidéki kir. járásbíró 1899 évi VIII. 4383 sz. végzése folytán 138 forint hátr. töké-követelés, ennek 1899. évi január hó 1. napjától járó 5 százalékos kamatai és eddig összesen 62 forint 10 krajara bíróilag már megállapi-tott költségek erejéig A p a h i d á n adósok lakásán leendő eszközölésére **1899 évi augusztus hó 24. napjának délután 3 órája** határidőtől kitűztetik és ahhoz venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igé-rőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1899 évi augusztus hó 1. napján.

Piger János,
kir. bírósági végrehajtó.

Érmelléki csemege szőlő és dinnye telep!!!

Ajánlom legnemesebb faj saját termései **Ananász és Turkesztán dinnyéimet.**

Egy darab cukor dinnye, legnemesebb faj 10, 15, 20, 25, 30—40 krajczárig.

Egy darab Brazíliai és Marsovszky görög vérvörös 15, 20, 25, 30, 40 krajczárig.

Egy 5 kilós posta kosár finom **csemege szőlő** franco szállítva 2 forint 50 krajara.

Madlein csemege szőlő egy kiló 40 krajara.

Saslász tábla szőlő 10 nap múlva egy kiló 40 krajara.

A csomagolás saját áramba lesz számítva és utánvétellel szállítva.

Tisztelettel

Benkő Kálmán Utóda
Székelyhídon.

767. 1—6.

Dunky fivérek

cs. és kir. udvari fényképészek.

Kiűntetve: **London, Páris és más kiállításokon** disz-o level kkel, aranyérmekkel és érdemkeresztekkel.

Müstermeink vannak:

K o l o z s v á r,

Főter 10.

M i s k o l c z,

Városházter 6. sz.

D e e s e n.

Levételek eszközöltetnek: Minden hóban egyszer előre hirdet-et napon on.

Elvállalunk mindenféle fényképezési munkákat, színes Platin, po ezellán és üveg (ablakdisz, képeket, csoportok, épületek, tájképek, tervrajzok stb. levé-teleit, — Nagyításokat bármely új vagy régi fényképről egész életnagyságig a általunk szokott tiszta és művészi kivitelben.

585. 9—10.

SOLYMOSY ÉS TÁRSA BETÉTI-TÁRSASÁG

Sürg nyczim: Solymosy-gépgyár.

gépgyár- és vasöntőde Kolozsvárt.

Telephon 186.

Készít legúj anyosabb áron és legpontosabb kivitelben a mai legmodernebb igényeknek teljesen megfelelő: álló és fekvő **gőzgépeket** a legújabb és legkisebb háros térrel működő dugattyús vezérművel; gőz- és szíjhajású **szivattyukat, sajtkat,**

teljes szeszgyári-, malom és téglagyári berendezéseket, **gőz-kazánokat, vízi-kerekeket- és turbinákat;** valamint mindenemű gazdasági gépeket, u. m.: **cséplőgépet, járgányokat, rostákat, Tricoureket, szecskavágókat** stb.

Különös figyelmébe ajánljuk ugy a t. gazdáknak, mint kereskedőknek **nagyban** gyártott

ekéinket,

különböző gazdasági, kereskedelmi és épület **öntvényeinket**, u. m.: **oszlopokat, csigalépesőket** stb. stb.

Mindenemű gépek és géprészek **javitását** a legutányosabb áron és teljes megelégedésre eszközöljük.

Összes általunk szállított munkánkért legmesszebb menő **jótállást** vállalunk el.

Tervezettel és költségvetéssel készséggel szolgálunk.

Szíves pártfogásukat kéri

151. 41—*

SOLYMOSY és TÁRSA betéti-társaság.

ELŐPATAK

gyógyfürdőn,

melynek több kiállításon kitüntetett gyógyvize **Európa** legjelesebb bálneologusai által a világ legelső égvényes, vasas savanyuvizének jelentetett ki:

az évad május hó 15-étől szeptember hó végéig tart.

Ez ásványvizek különösen a kö etkező betegségekben bizonyultak be biztos hatásuaknak: a gyomor és belek idült hurutjainál, gyomorégés s a tulságos nyálka és savképződéssel járó emésztési zavarokban, gyomor- és bélzsabában, altesti vérbőséghen, vérpangásban, aranyérben, rásztkor és kedély-korban, időgbajokban, máj és lépdeganatokban, az epe kiv-zező csőveinek hurutos bántalmaiban, sárgaságban, epekövekben, f jlődési sápkorban — az ezen alapuló hősám zavarokban és különösen vészegénységi állapotokban, a vesék és húgyhólyag hurutos bántalmaiban kezdődő húgy- és fővénykő lerakódás a húgykőképződéseknél, a méh idült tömüéseinek, dagainál, fehérflrás, a nemi részek gyengeségeiben, angol korban, köszvény- és csuszajok.

Az ásványviz használataival kapcsolatosan ujonnan berendezett meleg- és hideg ásványviz fürdők, hidegvízgyógymód, massage áll az szit igénylők rendelkezésére.

Van orvos, gyógytár, táviráda posta 600 szoba áll a közönség rendelkezésére napi ár 80 krtól fennebb, szobák árai május 15-étől július 1-ig és augusztus 15-től szeptember 15-ig 30 % al olcsóbbak. Van 5 vendéglő, melyekben nagyon jutányosan étkezhetni.

Szórakozásul vannak parkok, erdei sétányok, olvasó, zongora- és társalgó termek, tornászter, csolnakázó tó, színház, hangversenyek, bálók s kirándulások; ugyszintén egy elsőrangú cigány zenekar.

Vagyonatlan betegek hatóságai ajánlat mellett ingyen lakásban és gyógydíjmentesség en részesülnek.

A bármily irányból jövő gyógyvendégek a földvári vasut állomáson szállanak ki, honnan 1 óra távolságra eső Előpatak magán- és társas ko-eik szállítják a gyógyvendégeket, társas kocsin, ha csak egy személy jelentkezik 2 forint, több személynél személyenként 1 forint 30 krajara. Egy ma-gánkocsi díja 3 forint — Ezen kocsikra jegyek a földvári állomásfőnöknél válthatók.

Minden megkérésére utasítást és felvilágosítást készséggel ad

Előpatak 1899 május hó.

470. 15—20.

A fürdőigazgatóság.

Ny. Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt.